

Predmet: Slobodan Medić i drugi – Škorpioni
Broj predmeta: K.br. 6-05

Glavni pretres: 10.04.2007.

Izveštaj: Nataša Kandić, FHP i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Izricanje presude

Sudsko veće je donelo presudu, a predsednica Veća je javno objavila, kojom su Slobodan Medić, Branislav Medić i Pera Petrašević oglašeni krivim za izvršenje krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1 u vezi člana 22 KZ SRJ kao saizvršiooci a optuženi Aleksandar Medić za ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142 stav 1. u vezi člana 24. KZ SRJ u pomaganju, pa su osuđeni: Slobodan Medić na 20 godina zatvora, Branislav Medić na 20 godina zatvora, Pera Petrašević na 13 godina i Aleksandar Medić na pet godina zatvora. Pritvor je produžen, do dalje odluke suda, Slobodanu Mediću, Branislavu Mediću i Peri Petraševiću a prema Aleksandru Mediću pritvor je ukinut. Istom presudom Aleksandar Vukov je oslobođen optužbe da je izvršio krivično delo ratnog zločina iz člana 142 stav 1 u vezi člana 24 KZ SRJ u pomaganju.

Usmeno obrazloženje presude

Jedinica *Škorpioni* je kao vojna jedinica sa tim imenom formirana u leto 1993. Komandant jedinice je bio Slobodan Medić. Jedinica je bila pod komandom Slavonsko-baranjskog korpusa koji je imao sedište u Vukovaru. Kada je dobila status vojne jedinice pod imenom *Škorpioni* jedinica je brojala od 200 do 300 ljudi, da bi u maju 1996. imala oko 500 ljudi. Pomenute činjenice su utvrđene saslušanjem optuženih i svedoka, bivših pripadnika jedinice *Škorpioni* i na osnovu pismene dokumentacije. Svi ti dokazi su međusobno saglasni.

Kada je formirana vojska Republike Srpske Krajine komanda Slavonsko-baranjskog korpusa tretirala je ovu jedinicu kao sepcijalni bataljon. Jedinica je dobijala naređenja direktno od komande korpusa. Komandant korpusa od 1994. je bio general Dušan Lončar.

Jedinica *Škorpioni* je tri puta išla na teren. Prvi teren je bio planina Plješevica prema Bihaću, u novembru 1994. Drugi teren je bio Velika Kladaša, u aprilu 1995. Na tom terenu su se zadržali 15 dana i posle trovanja vodom vratili su se u bazu u Đeletovce. Treći teren je bio Trnovo na planini Jahorina. Činjenice koje se odnose na pripreme i odlazak na teren Trnovo kao i smeštaj nisu sporne, Sud je iste utvrdio kako na osnovu odbrane optuženih tako i na osnovu iskaza svedoka, bivših pripadnika *Škorpiona*.

Od trenutka dolaska na Trnovsko ratište jedinica *Škorpioni* je bila u sastavu Sarajevsko-romanijskog korpusa Vojske Republike Srpske, na čijem čelu je bio general Dragomir Milošević. Dok je jedinica bila na tom terenu nije imala nikakve veze sa svojim matičnim korpusom (Slavonsko-Baranjskim korpusom), već je bila isključivo pod komandom korpusa Vojske Republike Srpske, čija je to zona odgovornosti.

Po dolasku u Trnovo komandant Medić smešta jedinicu u vikend naselje u blizini samog mesta Trnovo. U istoj vikendici, zajedno sa komandantom Medićem bili su smešteni Pera Petrašević, Milorad Momić, Aleksandar Medić, Slobodan Davidović i Duško Kosanović. Ova vikendica je bila improvizovano komandno mesto *Škorpiona*. Borbeni položaj jedinice je bio udaljen od komandnog mesta otprilike tri do pet km. Kamion nije mogao da prođe do same borbene linije već su hrana i ostale stvari potrebne vojnicima na liniji ostavljani na tačno određenom i ugovorenom mestu. Činjenice vezane za smeštaj jedinice na Trnovskom ratištu takođe se utvrđene na osnovu odbrane optuženih i iskaza svedoka, bivših pripadnika jedinice *Škorpioni*. Optuženi Slobodan Medić je izvršio krivično delo kao u izreci ove presude i to na taj način što je naredio da se izvrši ubistvo šest zarobljenih civilnih lica jer je po svom vojnom

položaju u jedinici *Škorpioni*, kao komandant bio ovlašćen i u mogućnosti da izda takvu naredbu. To potvrđuje u svom iskazu optuženi Pera Petrašević i Aleksandar Medić, kao i svedok Slobodan Stojković.

Optuženi Pera Petrašević je u svojoj odbrani pred istražnim sudijom i na glavnom pretresu u potpunosti priznao izvršenje krivičnog dela koje mu je preciziranom optužnicom stavljeno na teret. On je u svojoj odbrani izneo puno detalja, objašnjavajući kako svoje ponašanje u tom periodu i prilikom egzekucije tako i činjenice vezane za ostale optužene.

Optuženi Aleksandar Medić je počinio krivično delo kao pomagač. Sud je prihvatio njegovu odbranu da nije pucao u zarobljenike već da je na licu mesta, naoružan, čuvao stražu da zarobljena lica ne pobegnu. To je sud utvrdio na osnovu iskaza drugih optuženih i svedoka.

Za optuženog Aleksandra Vukova sud je našao da nema pouzdanih dokaza da je izvršio krivično delo koje mu se stavlja na teret. Ne postoje dokazi da je Vukova optuženi Slobodan Medić obavestio o naredbi da se zarobljena lica liše života. Svi optuženi, posebno Pera Petrašević, čijoj odbrani je sud poverovao, nedvosmisleno su tokom postupka naveli da optuženi Vukov nije znao šta je naređeno u pogledu zarobljenih lica, da on sa optuženim Petraševićem nije razgovarao o tome, kada su se našli na lokaciji egzekucije, te da nije pokazao mesto gde treba izvršiti streljanje, niti je naredio vojnicima koji su došli sa njim da učestvuju u streljanju.

Optuženi Branislav Medić ne priznaje izvršenje krivičnog dela. Navodi njegove odbrane da nije izvršio krivično delo sračunati su na izbegavanje i umanjeње krivične odgovornosti. O tome da je Branislav Medić učestvovao u izvršenju krivičnog dela najbolji dokaz su odbrana optuženog Pere Petraševića i iskaz svedoka Slobodana Stojkovića.

Nije bilo pouzdanih dokaza da je optuženom Slobodanu Mediću naredio NN pretpostavljeni starešina iz Vojske Republike Srpske da organizuje streljanje zarobljenika.

Jedinica *Škorpioni* je paravojna formacija jer je bila formirana i pripadala je vojskama međunarodno nepriznatih država, bilo da se radi o Vojsci Republike Srpske Krajine ili Vojsci Republike Srpske.

Sud nalazi da se streljanje zarobljenika dogodilo u vreme građanskog rata u BiH. Pod građanskim ratom se podrazumeva oružana borba antagonističkih grupa unutar jedne države, a to je slučaj sa BiH.

Sud nije mogao pouzdano da utvrdi da su zarobljena lica koja su lišena života dovežena iz Srebrenice. Sud je u tom pravcu imao određene indicije ali one na sudu nisu dokazane.